

Prilazno: 01. 07. 2026				
Org. jed.	Jed. za poslovanje	Prilazno	Prilog	Vrijednost
21-04-011/25-6401/1				

U.br.6465/2025

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Vladimira Orovića, predsjednika vijeća, Saše Vukotić i Davora Stojkovića, članova vijeća, rješavajući upravni spor po tužbi Aleksandra Stamatovića iz Podgorice, ulica Vijenac kosovskih junaka br.3, kojeg zastupa punomoćnik Mitar Šušić advokat iz Podgorice, ulica Vuka Karadžića br.5, protiv Etičkog komiteta Crne Gore, ulica Vuka Đurovića b.b., Podgorica, radi ispitivanja zakonitosti odluka UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine i UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, nakon usmene rasprave održane u prisustvu punomoćnika tužioca advokata Nemanje Stamatovića po zamjениčkom punomoćju i Mare Šćepanović predsjednice tuženog organa, Tanje Boljević i Bojana Baće, članova tuženog organa, dana 25.05.2026. godine, donio je

P R E S U D U

I Tužbe se usvajaju.

II Poništava se odluka Etičkog komiteta Crne Gore UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine.

III Poništava se odluka Etičkog komiteta Crne Gore UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine.

IV Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 1270,50€, u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Odlukom UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine odlučeno je da se usvaja zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta doc. dr Aleksandra Stamatovića prilikom objavljivanja istog naučnog rada u dva različita časopisa i konstatuje se da se radi o kršenju akademskog integriteta plagijat – oblik autoplagijarizam, bez sticanja lične koristi

Odlukom UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine odlučeno je da se u dispozitivu odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine vrši ispravka greške pa se riječi :“zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore” zamjenjuje riječima:“predlog NVO Centra za građansko obrazovanje”.

Sud je rješenjem U.br.6465/25 od 29.01.2026. godine spojio predmete poslovnih oznaka U.br.6465/25 i U.br.6884/25 u skladu sa članom 23a Zakona o upravnom postupku, pa predmet nosi poslovnu oznaku U.br.6465/25.

Tužilac tužbom i preko punomoćnika na raspravi osporava odluku tuženog organa UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine, zbog svih zakonom propisanih razloga. U bitnom navodi da odluka od 13.10.2025. godine ne sadrži sve elemente koje bi jedan upravni akt morao da sadrži, jer se ne može utvrditi ni ko je zapravo podnosilac predloga za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta, da li je to Etički odbor Univerziteta Crne Gore ili NVO Centar za građansko obrazovanje. Objašnjava da mu nije predstavljeno da je Etički odbor Univerziteta Crne Gore inicirao postupak kod tuženog, kod činjenice da mu je dana 09.07.2025. godine dostavljen akt na izjašnjenje u kojem nema pomena da je Etički odbor podnio zahtjev tuženom, već mu je dostavljen akt na izjašnjenje u vezi predloga koji je podnio NVO Centar za građansko obrazovanje, čime su povrijeđene odredbe člana 11 i 14 Zakona o upravnom postupku. Ističe da dispozitiv ne sadrži ni osnovni element – odnosno preciziranje odredbe Etičkog kodeksa Univerziteta Crne Gore i Zakona o akademskom integritetu koji je prekršio, niti u odnosu na koje članke i u kojim časopisima je povrijedio Etički kodeks i Zakon. Dodaje da u obrazloženju osporene odluke nema razloga zašto tuženi nije cijenio dostavljene dokaze, navodeći samo da dostavljeni dokazi nijesu od uticaja na drugačiju odluku, te da tuženi u odnosu na odluku o utvrđivanju kršenja akademskog integriteta nije naveo razloge na osnovu kojih je utvrdio kršenje akademskog integriteta, biće i radnju autoplagijarizma u konkrentom, naziv članka i časopisa u kojima je prekršio akademski integritet, jer Zakon o akademskom integritetu ne poznaje plagijat – oblik autoplagijarizma – bez sticanja lične koristi. Tuženi donosi odluku kojom utvrđuje da je prekršio akademski integritet pozivajući se na odredbu člana 11 stav 2 Zakona o akademskom integritetu koja uopšte ne poznaje oblik plagijata – autoplagijarizma – bez sticanja lične koristi, čime sebi tuženi daje za pravo da tumačenjem kreira zakonsku odredbu dodajući u odluci riječi „bez sticanja lične koristi“, pa je apsurdno da je izvršio plagijat svog rada, a da to nije uradio bez neke koristi. Ukazuje da je dostavio izjašnjenje glavnog urednika časopisa u Bugarskoj prof. dr Danijela Vatčov koji je naveo da je greškom, odnosno izostankom komunikacije sa autorom/tužiocem (krivicom uredništva) tužilac došao u situaciju da se vodi postupak za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta, te da kod njega nije postojao umišljaj, već je bio u zabludi da članak nije objavljen u Bugarskoj. Ističe da tuženi organ nije cijenio ni prigovor zastarjelosti imajući u vidu da je zakonom propisano da se odluka mora donijeti u roku od 6 mjeseci od dana podnošenja predloga za kršenje akademskog integriteta, te da iz odluke nije jasno da li je donijeta većinom glasova i da li je postojao kvorum za odlučivanje, kao i da ga je morao tuženi upoznati sa rezultataima isptnog postupka nakon što je dostavio dopunu izjašnjenja sa dokazima u prilogu.

U tužbi protiv odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, tužilac ističe da je nejasno i suprotno procesnim pravilima Zakona o upravnom postupku da tuženi odlučuje po zahtjevu Etičkog odbora univerziteta Crne Gore od 20.10.2025. godine u kojem se navodi da Etički odbor uopšte nije bio stranka u prvobitnom postupku, ali tuženi ipak postupa po tom zahtjevu i donosi novu odluku i mijenja u potpunosti suštinu postupka. Dodaje da je u postupku koji je prethodio donošenju odluke do

13.10.2025. godine istakao prigovor zastarjelosti, pa kako u novoj odluci usvaja zahtjev NVO Centar za građansko obrazovanje onda je definitivno protekao rok od 6 mjeseci prema članu 20 stav 2 Zakona o akademskom integritetu, te da ono što je posebno bitno, a što se ne može podvesti pod ispravku greške jeste i činjenica koja se odnosi na prigovor zastare jer se upravo tuženi u prethodnom postupku na usmenoj raspravi pozivao na to da ne može biti riječ o zastari jer tuženi postupuje po zahtjevu Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore koji mu nikada nije dostavljen.

Nakon usmene rasprave, konačno je predložio da Sud usvoji tužbu i poništi osporene odluke kao i da mu se dosude troškovi spora.

Tuženi organ je odgovorima na tužbe i preko svojih ovlašćenih predstavnika na usmenoj raspravi u bitnom ostao pri razlozima iz odluka, ističući da su zakonite i pravno utemeljene. Naglasio je da je postupak u cjelosti sproveden u skladu sa regulativom, da je tužiocu omogućeno učešće u postupku, da u odnosu na prigovore tužioca koji tiču djela stavljeog mu na teret da nije neophodno da je ostvarena lična korist, odnosno da se isto mora šire tumačiti imajući u vidu akademski značaj i integritet o kojem je riječ, te sama činjenica da je tužilac bio u saznanju sa pravilima objavljivanja rada u navedenim časopisima da rad prethodno nije smio biti objavljen ili se eventualno nalaziti u procesu recenzije u prethodnom časopisu, te da sama činjenica da je rad vidljiv u zvaničnim pretragama baze podataka relevantnim za akademsku zajednicu, da je indeksiran, da se može istom pristupiti, da tužilac nije osvario bodovanje prilikom izbora u zvanju docenta, jesu sve okolnosti koje opravdavaju donošenje ovakve odluke. Takođe je istaknuto da prije donošenja odluke nije bilo neophodno održavanje sjednice, već su se elektronskim putem izjasnili na predlog odluke o ispravci. Konačno su predložili da Sud odbije tužbe.

Nakon ocjene stanja u spisima predmeta, navoda tužbi, odgovora na tužbe, riječi na raspravi, Sud je našao da su tužbe osnovane.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da se NVO Centar za građansko obrazovanje obratio Etičkom odboru Univerziteta Crne Gore dana 20.03.2025. godine i 1.04.2025. godine predlogom za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta doc. dr Aleksandra Stamatovića, profesora Filozofskog fakulteta univerziteta Crne Gore. U navedenom predlogu je navedeno, između ostalog, da je tužilac objavio identičan naučni članak u dva različita časopisa indeksirana u naučnoj bazi Web of Science, čime je prekršio Etički kodeks, narušio dostojanstvo i ugled Univerzitetu Crne Gore i da je sa umišljajem nanijeta šteta naučnoj zajednici Crne Gore, koja će nakon osvjetljavanja ovog slučaja biti pod posebnom pažnjom refentnih naučnih baza, osobito naučne baze Web of Science, koja služi kao ključni kriterijum za referentnost i napredak istraživača sa Univerziteta Crne Gore. Etički odbor Univerziteta Crne Gore je aktom broj 01/12-1821/2 od 14.04.2025. godine predlog NVO Centra za građansko obrazovanje uputio Etičkom komitetu na dalje postupanje i odlučivanje, jer je shodno članu 14 Zakona o akademskom integritetu propisano da Etički komitet odlučuje po predlogu za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta za građane Crne Gore čiji je rad objavljen, odnosno kvalifikacija stečena van Crne Gore, te kako je sporno djelo objavljeno u Rumuniji, to upućuju predmetni zahtjev tuženom organu.

Nakon sprovedenog postupka, održanih sjednica tuženog, dana 25.09.2025. godine i 13.10.2025. godine, tuženi organ je donio odluku UP I broj 21-04-011/25-6401/1, kojim je usvojio zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore za utvrđivanje

kršenja akademskog integriteta doc. dr Aleksandra Stamatovića prilikom objavljivanja istog naučnog rada u dva različita časopisa i konstatuje se da se radi o kršenju akademskog integriteta plagijat – oblik autoplagijarizam, bez sticanja lične koristi. Dana 20.10.2025. godine, zahtjevom broj 01/12-1821/3/1 od 20.10.2025. godine Etički odbor Univerziteta Crne Gore se obratio tuženom da se izvrši ispravka u izreci, jer stranka nije Etički odbor, već nenadležan organ koji je postupio u skladu sa članom 62 stav 1 Zakona o upravnom postupku. Postupajući po tom zahtjevu, tuženi organ je isti usvojio i dana 22.10.2025. godine donio odluku UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, kojim je u skladu sa članom 26 stav 1 Zakona o upravnom postupku odlučeno da se u dispozitivu odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine vrši ispravka greške pa se riječi :“zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore“ zamjenjuje riječima:“predlog NVO Centra za građansko obrazovanje“.

Ispitujući zakonitost osporenog rješenja, Sud je ocijenio da je tuženi organ počinio povredu pravila upravnog postupka iz člana 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku (“Sl.list CG”, br.54/16, 20/15, 40/16 i 37/17), budući da razlozi u rješenju ne upućuju za sada na pravilnost odluke u dispozitivu, jer nedostaju razlozi o svim odlučnim činjenicama.

Odredbom člana 2 Zakona o akademskom integritetu (“Sl.list CG”, br.017/19) je propisano da je akademski integritet akademsko ponašanje koje obezbjeđuje očuvanje akademske čestitosti, dostojanstva profesije, kvaliteta rada i proizvoda rada, duha ravnopravne saradnje sa svim učesnicima akademskog procesa, usmjerenosti na istinu kao temeljnu vrijednost i poštovanje zakonskih propisa kao osnove odgovornosti članova akademske zajednice odnosno svako ponašanje koje je u skladu sa načelima akademskog integriteta.

Članom 10 Zakona definisano je da je plagijarizam preuzimanje tuđeg autorskog djela ili dijela tog autorskog djela, tuđih bitnih naučnih saznanja ili njihovih djelova, hipoteza, teorija, metoda, podataka do kojih se došlo naučnim istraživanjem bez označavanja autora, ili sprovođenje druge slične radnje prikazujući ih kao autentično svoje djelo, u cilju pribavljanja lične koristi. Rad (stručni, naučni ili umjetnički) za koji nadležni organ utvrdi da je plagijat smatra se ništavnim, kao i ocjene, nagrade, zvanja i titule koje je lice steklo na osnovu takvog rada. Ustanova je dužna da proglasi ništavnim sve ocjene, nagrade, zvanja i titule koje je lice iz st. 1 i 2 ovog člana steklo na toj ustanovi, na osnovu takvog rada.

Saglasno članu 11 Zakona oblici plagijarizma su: direktni plagijarizam, autoplagijarizam i parafraziranje bez reference. Direktni plagijarizam (plagijat) je prepisivanje dijela teksta ili cjelokupnog teksta, metode, ideje, algoritma, slike, grafikona od drugog autora, bez navodnika i citata u procentu koji je posebnim aktom ustanove propisan kao onaj zbog koga se pokreće postupak provjere pred Etičkim odborom. Autoplagijarizam je prepisivanje sopstvenog teksta u djelovima ili u cjelosti bez navođenja originalnog izvora i predstavljanja istog kao potpuno novog djela. Parafraziranje bez reference je preuzimanje ukupnog smisla ili pojedinih ideja tuđeg teksta bez navođenja izvora.

Tužilac je svoju odbranu tokom postupka argumentovao razlozima da je dostavio izjašnjenje glavnog urednika časopisa u Bugarskoj prof. dr Danijela Vatčov koji je naveo da je greškom, odnosno izostankom komunikacije sa autorom/tužiocem (krivicom

uredništva) došao u situaciju da se vodi postupak za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta, te da kod njega nije postojao umišljaj, već je bio u zabludi da članak nije objavljen u Bugarskoj. Kako je predmet konkretne stvari odgovornost za kršenje akademskog integriteta, u kojoj posebno dolazi do izražaja odredba člana 11 Zakona o upravnom postupku, koja proklamuje načelo utvrđivanja istine, a time obavezu razjašnjenja svih činjenica, koje same ili dovedene u vezu sa ostalim činjenicama predstavljaju činjenični osnov odluke, kao neophodnog uslova pravilne primjene materijalnog prava, obaveza je bila da se nesporno razjasne te okolnosti s obzirom na radnje stavljene tužiocu na teret, zbog čega sa naročitom pažnjom tuženi organ mora da uzme u obzir dokazne predloge stranke kako bi se otklonila bilo kakvog osnova sumnja u pogledu pravilnosti i potpunosti činjeničnog stanja. Prethodno posebno dobija na utvrđenju kod činjenice da je tužiocu na sjednici održanoj dana 25.09.2025. godine ostavljen dodatan rok za dostavljanje dokaza u prilog svojih navoda, koje je i tužilac dostavio. Ovom prilikom naročito treba istaći da je Ustavom Crne Gore u članu 32 i članu 6 Evropske konvencije zajemčeno pravo na pravično suđenje, čiji je dio i procesna ravnopravnost - pravo na jednakost oružja. Naime, princip jednakosti podrazumijeva i jednakost stranaka u postupku koji se vodi, a koji je dio šireg koncepta prava na pravično suđenje, u kontekstu člana 6 Evropske konvencije. Tumačeći pojam pravičnog suđenja, Evropski sud za ljudska prava je izričito napomenuo da je princip ravnopravnosti stranaka deo šireg koncepta pravičnog suđenja iz člana 6 stav 1 Konvencije, te da jednakost stranaka (*equality of arms – jednakost oružja*) podrazumijeva da svakoj stranci mora biti pružena razumna mogućnost da iznesu svoje argumente u predmetu, pod uslovima koji je ne dovode u značajno nepovoljniji položaj u odnosu na drugu stranu (*Kaufman protiv Belgije, broj 10938/84, Regner v. the Czech Republic [GC], stav 146 i Dombo Beheer B. V. v. Netherlands, stav 33*). Iako ne postoji detaljna definicija minimalnih zahteva u pogledu „jednakosti oružja”, jasno je da moraju postojati odgovarajuća procesna jemstva primerena prirodi predmeta, i to takva da odgovaraju onome što sam predmet znači za stranke u sporu. To može obuhvatiti sledeće mogućnosti: a) da se podnesu dokazi, b) da se ospore dokazi i c) da se predoči materijal o pitanjima koja su ključna (*H. v. Belgium, predstavka broj 8950/80*). Tuženi iako citira sadržinu tih dokaza u obrazloženju, ne daje njihovu ocjenu, već navodi uopštenu formulaciju da ne mogu uticati na drugačiju odluku pritom ne konkretizujući i ne individualizujući razloge za takav svoj zaključak u odnosu na ponuđene dokaze, zbog čega se osporena odluka nije mogla u potpunosti ispitati. Naime, saglasan je Sud sa zaključkom tuženog da opisano postupanje stavljeno tužiocu na teret nije imanentno vrijednostima, standardima, intelektualnoj odgovornosti, proklamovanim i definisanim institutom akademskom integriteta iz člana 2 Zakona o akademskom integritetu. Međutim, ukoliko izostane ocjena argumentacije i odbrane stranke, a time predloženih dokaza, sam postupak u kojem se utvrđuje postupanje stranke suprotno akademskom integritetu ne bi ostvario svoju svrhu, isti bi bio apstraktan, nedjelotvoran, apsurdan, pretvorio bi se u puki formalizam provođenjem dokaza i uzimanja izjašnjenja, bez stvarne ocjene pojedinačnih i konkretnih okolnosti slučaja.

Takođe se iz spisa predmeta utvrđuje da je tužilac istrajavao na prigovoru zastare postupka, ističući ga kako na sjednici, tako i u pisanim izjašnjenjima dostavljanim tokom postupka, crpeći prigovor iz člana 20 stav 2 Zakona o akademskom integritetu kojim je

normirano da je Etički komitet dužan da donese odluku u roku od šest mjeseci od dana podnošenja prijedloga za kršenje akademskog integriteta. Iz zapisnika sa sjednice održane dana 26.09.2025. godine utvrđuje se da je isti prigovor odbijen sa argumentacijom da tuženi organ postupa od kad je Etički odbor Univerziteta dostavio predlog tuženom. Međutim, kako je odlukom UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, tuženi javnopravni organ učinio nespornim da je zahtjev podnio NVO Centar za građansko obrazovanje, pa je tuženi morao voditi računa o tim činjenicama, zbog čega su su razlozi dati na sjednici od dana 26.09.2025. godine kontradiktorni stanju u spisima predmeta i kao takvi ne mogu upućivati na zaključak da je prigovor pravilno cijenjen.

Po ocjeni ovog Suda, činjenični i pravni opis, koji je sadržan u izreci osporene odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine, nije dovoljan za određenje prekršaja stavljenog tužiocu na teret, kod činjenice da kršenje akademskog integriteta plagijat – oblik autoplagijarizam, čine bitni elementi bića određene povrede i uz te bitne elemente i opšti elementi (vrijeme, mjesto, način, sredstvo) i posebni elementi (sadržani u zakonskoj odredbi u kojoj je povreda akademskog integriteta definisana). Iako bi iz razloga datih u obrazloženju i u zahtjevu proizilazilo da se radi o povredi člana 11 stav 3 Zakona o akademskom integritetu kojim je definisan autoplagijarizam kao prepisivanje sopstvenog teksta u djelovima ili u cjelosti bez navođenja originalnog izvora i predstavljanja istog kao potpuno novog djela, bez konkretizacije svih elemenata povrede u izreci odluke, ne predstavlja jasnu i određenu izreku, kao najvažniji dio svake odluke, kojom bi bila mijenjana pravna stvarnost, deklarirano postupanje stranke i eventualno proizvodila pravne posljedice, primjenjujući apstraktne pravne norme na konkretne situacije.

Uvjerljivo i dostatno obrazloženje predstavlja neophodnu zakonsku pretpostavku za provjeru činjeničnog utvrđenja i propisa putem kojih je upravna stvar riješena, a što je standard prakse Evropskog suda kod ocjene povrede člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (*Van de Hurk protiv Holandije*, 19. april 1994. godine i *Garcia Ruiz protiv Španije*, 1999-I, 31 EHRR 589.). Sud napominje da, pravo na obrazloženu odluku, koje izvire iz prava na pravično suđenje iz člana 6 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, ne odnosi se samo na sudske odluke. U predmetu *Van der Hurk protiv Holandije* (predstavka broj 16034/ 90, st. 45) ESLJP je zaključio da pojam tribunala podrazumijeva "mogućnost donošenja obavezujuće odluke koja ne može biti izmijenjena od strane nesudskog organa", a da bi bila smatrana tribunalom, institucija mora biti ovlašćena da donosi obavezujuće odluke i da je ustanovljena zakonom kao nezavisna i nepristrasna. Tako je status tribunala pripisivan institucijama koje se, tradicionalno, ne smatraju pravosudnim, poput vojnih i zatvorskih disciplinskih organa (v. *Engel i drugi protiv Holandije*, predstavke broj 5100/ 71; 5101/ 71; 5102/ 71; 5354/ 72; 5370/ 72). Potreba za postupanjem na taj način, zaštitni je mehanizam procesnih prava stranke kojim u postupku ostvaruje svoje pravo na obrazloženu odluku i stiče uvjerenje da je postupak koji je prethodio njenom donošenju bio pravičan. Dakle, tužilac saglasno članu 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, ima pravo i tuženi obavezu na obrazloženu odluku, a to znači da proces odlučivanja o pravu pojedinca nema za cilj stogi formalizam ostvaren donošenje odluke kao takve, kao posljedica

mehaničke primjene prava, već ta odluka treba da bude argumentovana i opravdana, utemeljena na sveobuhvatnoj ocjeni svih značajnih pitanja i okolnosti, čime se lišava sumnja u nedostatke utvrđenog činjeničnog stanja kao osnova primjene materijalnih propisa.

Kod prethodno iznijetog, Sud je poništio osporene upravne akte, sa nalogom da je u ponovnom postupku tuženi javnopravni organ vezan pravnim shvatanjem Upravnog suda, kao i primjedbama Suda u pogledu postupka, a saglasno odredbi člana 56 stav 2 Zakona o upravnom sporu (*"Službeni list Crne Gore"*, br. 54/16, 11/24 i 53/25).

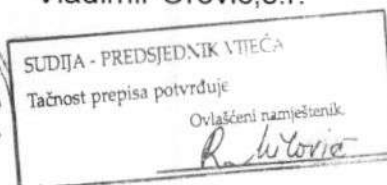
Odluka o troškovima spora, zasnovana je na odredbi člana 152 Zakona o parničnom postupku, u vezi člana 39 Zakona o upravnom sporu, a isti se odnose na sastav tužbi i prisustvo na usmenoj raspravi u iznosu od po 350,00 € u skladu sa tarifnim brojem 6 stav 1 tačka 8 i tarifnim brojem 8 stav 1 tačka 1 Advokatske tarife (*"Sl. list CG"*, br. 132/2025 i 153/2025), shodno Tarifnom broju 7 Advokatske tarife uz uvećanje za 21 % (147, 00 €) na ime PDV-a, u skladu sa članom 5 navedene tarife.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, odlučeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 25.05.2026. godine

Zapisničarka,
Sanja Dragojević, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Vladimir Orović, s.r.

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Vladimira Orovića, predsjednika vijeća, Saše Vukotić i Davora Stojkovića, članova vijeća, rješavajući upravni spor po tužbi Aleksandra Stamatovića iz Podgorice, ulica Vijenac kosovskih junaka br.3, kojeg zastupa punomoćnik Mitar Šušić advokat iz Podgorice, ulica Vuka Karadžića br.5, protiv Etičkog komiteta Crne Gore, ulica Vaka Đurovića b.b., Podgorica, radi ispitivanja zakonitosti odluka UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine i UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, nakon usmene rasprave održane u prisustvu punomoćnika tužioca advokata Nemanje Stamatovića po zamjениčkom punomoćju i Mare Šćepanović predsjednice tuženog organa, Tanje Boljević i Bojana Baće, članova tuženog organa, dana 25.05.2026. godine, donio je

P R E S U D U

I Tužbe se usvajaju.

II Poništava se odluka Etičkog komiteta Crne Gore UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine.

III Poništava se odluka Etičkog komiteta Crne Gore UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine.

IV Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 1270,50€, u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Odlukom UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine odlučeno je da se usvaja zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta doc. dr Aleksandra Stamatovića prilikom objavljivanja istog naučnog rada u dva različita časopisa i konstatuje se da se radi o kršenju akademskog integriteta plagijat – oblik autoplagijarizam, bez sticanja lične koristi

Odlukom UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine odlučeno je da se u dispozitivu odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine vrši ispravka greške pa se riječi "zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore" zamjenjuje riječima: "predlog NVO Centra za građansko obrazovanje".

Sud je rješenjem U.br.6465/25 od 29.01.2026. godine spojio predmete poslovnih oznaka U.br.6465/25 i U.br.6884/25 u skladu sa članom 23a Zakona o upravnom postupku, pa predmet nosi poslovnu oznaku U.br.6465/25.

Tužilac tužbom i preko punomoćnika na raspravi osporava odluku tuženog organa UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine, zbog svih zakonom propisanih razloga. U bitnom navodi da odluka od 13.10.2025. godine ne sadrži sve elemente koje bi jedan upravni akt morao da sadrži, jer se ne može utvrditi ni ko je zapravo podnosilac predloga za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta, da li je to Etički odbor Univerziteta Crne Gore ili NVO Centar za građansko obrazovanje. Objašnjava da mu nije predstavljeno da je Etički odbor Univerziteta Crne Gore inicirao postupak kod tuženog, kod činjenice da mu je dana 09.07.2025. godine dostavljen akt na izjašnjenje u kojem nema pomena da je Etički odbor podnio zahtjev tuženom, već mu je dostavljen akt na izjašnjenje u vezi predloga koji je podnio NVO Centar za građansko obrazovanje, čime su povrijeđene odredbe člana 11 i 14 Zakona o upravnom postupku. Ističe da dispozitiv ne sadrži ni osnovni element – odnosno preciziranje odredbe Etičkog kodeksa Univerziteta Crne Gore i Zakona o akademskom integritetu koji je prekršio, niti u odnosu na koje članke i u kojim časopisima je povrijedio Etički kodeks i Zakon. Dodaje da u obrazloženju osporene odluke nema razloga zašto tuženi nije cijenio dostavljene dokaze, navodeći samo da dostavljeni dokazi nijesu od uticaja na drugačiju odluku, te da tuženi u odnosu na odluku o utvrđivanju kršenja akademskog integriteta nije naveo razloge na osnovu kojih je utvrdio kršenje akademskog integriteta, biće i radnju autoplagijarizma u konkrentom, naziv članka i časopisa u kojima je prekršio akademski integritet, jer Zakon o akademskom integritetu ne poznaje plagijat – oblik autoplagijarizma – bez sticanja lične koristi. Tuženi donosi odluku kojom utvrđuje da je prekršio akademski integritet pozivajući se na odredbu člana 11 stav 2 Zakona o akademskom integritetu koja uopšte ne poznaje oblik plagijata – autoplagijarizma – bez sticanja lične koristi, čime sebi tuženi daje za pravo da tumačenjem kreira zakonsku odredbu dodajući u odluci riječi „bez sticanja lične koristi“, pa je apsurdno da je izvršio plagijat svog rada, a da to nije uradio bez neke koristi. Ukazuje da je dostavio izjašnjenje glavnog urednika časopisa u Bugarskoj prof. dr Danijela Vatčov koji je naveo da je greškom, odnosno izostankom komunikacije sa autorom/tužiocem (krivicom uredništva) tužilac došao u situaciju da se vodi postupak za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta, te da kod njega nije postojao umišljaj, već je bio u zabludi da članak nije objavljen u Bugarskoj. Ističe da tuženi organ nije cijenio ni prigovor zastarjelosti imajući u vidu da je zakonom propisano da se odluka mora donijeti u roku od 6 mjeseci od dana podnošenja predloga za kršenje akademskog integriteta, te da iz odluke nije jasno da li je donijeta većinom glasova i da li je postojao kvorum za odlučivanje, kao i da ga je morao tuženi upoznati sa rezultataima isptnog postupka nakon što je dostavio dopunu izjašnjenja sa dokazima u prilogu.

U tužbi protiv odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, tužilac ističe da je nejasno i suprotno procesnim pravilima Zakona o upravnom postupku da tuženi odlučuje po zahtjevu Etičkog odbora univerziteta Crne Gore od 20.10.2025. godine u kojem se navodi da Etički odbor uopšte nije bio stranka u prvobitnom postupku, ali tuženi ipak postupa po tom zahtjevu i donosi novu odluku i mijenja u potpunosti suštinu postupka. Dodaje da je u postupku koji je prethodio donošenju odluke do

13.10.2025. godine istakao prigovor zastarjelosti, pa kako u novoj odluci usvaja zahtjev NVO Centar za građansko obrazovanje onda je definitivno protekao rok od 6 mjeseci prema članu 20 stav 2 Zakona o akademskom integritetu, te da ono što je posebno bitno, a što se ne može podvesti pod ispravku greške jeste i činjenica koja se odnosi na prigovor zastare jer se upravo tuženi u prethodnom postupku na usmenoj raspravi pozivao na to da ne može biti riječ o zastari jer tuženi postupa po zahtjevu Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore koji mu nikada nije dostavljen.

Nakon usmene rasprave, konačno je predložio da Sud usvoji tužbu i poništi osporene odluke kao i da mu se dosude troškovi spora.

Tuženi organ je odgovorima na tužbe i preko svojih ovlašćenih predstavnika na usmenoj raspravi u bitnom ostao pri razlozima iz odluka, ističući da su zakonite i pravno utemeljene. Naglasio je da je postupak u cjelosti sproveden u skladu sa regulativom, da je tužiocu omogućeno učešće u postupku, da u odnosu na prigovore tužioca koji tiču djela stavljelog mu na teret da nije neophodno da je ostvarena lična korist, odnosno da se isto mora šire tumačiti imajući u vidu akademski značaj i integritet o kojem je riječ, te sama činjenica da je tužilac bio u saznanju sa pravilima objavljivanja rada u navedenim časopisima da rad prethodno nije smio biti objavljen ili se eventualno nalaziti u procesu recenzije u prethodnom časopisu, te da sama činjenica da je rad vidljiv u zvaničnim pretragama baze podataka relevantnim za akademsku zajednicu, da je indeksiran, da se može istom pristupiti, da tužilac nije osvario bodovanje prilikom izbora u zvanju docenta, jesu sve okolnosti koje opravdavaju donošenje ovakve odluke. Takođe je istaknuto da prije donošenja odluke nije bilo neophodno održavanje sjednice, već su se elektronskim putem izjasnili na predlog odluke o ispravci. Konačno su predložili da Sud odbije tužbe.

Nakon ocjene stanja u spisima predmeta, navoda tužbi, odgovora na tužbe, riječi na raspravi, Sud je našao da su tužbe osnovane.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da se NVO Centar za građansko obrazovanje obratio Etičkom odboru Univerziteta Crne Gore dana 20.03.2025. godine i 1.04.2025. godine predlogom za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta doc. dr Aleksandra Stamatovića, profesora Filozofskog fakulteta univerziteta Crne Gore. U navedenom predlogu je navedeno, između ostalog, da je tužilac objavio identičan naučni članak u dva različita časopisa indeksirana u naučnoj bazi Web of Science, čime je prekršio Etički kodeks, narušio dostojanstvo i ugled Univerzitetu Crne Gore i da je sa umišljajem nanijeta šteta naučnoj zajednici Crne Gore, koja će nakon osvjetljavanja ovog slučaja biti pod posebnom pažnjom refentnih naučnih baza, osobito naučne baze Web of Science, koja služi kao ključni kriterijum za referentnost i napredak istraživača sa Univerziteta Crne Gore. Etički odbor Univerziteta Crne Gore je aktom broj 01/12-1821/2 od 14.04.2025. godine predlog NVO Centra za građansko obrazovanje uputio Etičkom komitetu na dalje postupanje i odlučivanje, jer je shodno članu 14 Zakona o akademskom integritetu propisano da Etički komitet odlučuje po predlogu za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta za građane Crne Gore čiji je rad objavljen, odnosno kvalifikacija stečena van Crne Gore, te kako je sporno djelo objavljeno u Rumuniji, to upućuju predmetni zahtjev tuženom organu.

Nakon sprovedenog postupka, održanih sjednica tuženog, dana 25.09.2025. godine i 13.10.2025. godine, tuženi organ je donio odluku UP I broj 21-04-011/25-6401/1, kojim je usvojio zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore za utvrđivanje

kršenja akademskog integriteta doc. dr Aleksandra Stamatovića prilikom objavljivanja istog naučnog rada u dva različita časopisa i konstatuje se da se radi o kršenju akademskog integriteta plagijat – oblik autoplagijarizam, bez sticanja lične koristi. Dana 20.10.2025. godine, zahtjevom broj 01/12-1821/3/1 od 20.10.2025. godine Etički odbor Univerziteta Crne Gore se obratio tuženom da se izvrši ispravka u izreci, jer stranka nije Etički odbor, već nenadležan organ koji je postupio u skladu sa članom 62 stav 1 Zakona o upravnom postupku. Postupajući po tom zahtjevu, tuženi organ je isti usvojio i dana 22.10.2025. godine donio odluku UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, kojim je u skladu sa članom 26 stav 1 Zakona o upravnom postupku odlučeno da se u dispozitivu odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine vrši ispravka greške pa se riječi :“zahtjev Etičkog odbora Univerziteta Crne Gore“ zamjenjuje riječima:“predlog NVO Centra za građansko obrazovanje“.

Ispitujući zakonitost osporenog rješenja, Sud je ocijenio da je tuženi organ počinio povredu pravila upravnog postupka iz člana 22 stav 7 Zakona o upravnom postupku (“Sl.list CG”, br.54/16, 20/15, 40/16 i 37/17), budući da razlozi u rješenju ne upućuju za sada na pravilnost odluke u dispozitivu, jer nedostaju razlozi o svim odlučnim činjenicama.

Odredbom člana 2 Zakona o akademskom integritetu (“Sl.list CG”, br.017/19) je propisano da je akademski integritet akademsko ponašanje koje obezbjeđuje očuvanje akademske čestitosti, dostojanstva profesije, kvaliteta rada i proizvoda rada, duha ravnopravne saradnje sa svim učesnicima akademskog procesa, usmjerenosti na istinu kao temeljnu vrijednost i poštovanje zakonskih propisa kao osnove odgovornosti članova akademske zajednice odnosno svako ponašanje koje je u skladu sa načelima akademskog integriteta.

Članom 10 Zakona definisano je da je plagijarizam preuzimanje tuđeg autorskog djela ili dijela tog autorskog djela, tuđih bitnih naučnih saznanja ili njihovih djelova, hipoteza, teorija, metoda, podataka do kojih se došlo naučnim istraživanjem bez označavanja autora, ili sprovođenje druge slične radnje prikazujući ih kao autentično svoje djelo, u cilju pribavljanja lične koristi. Rad (stručni, naučni ili umjetnički) za koji nadležni organ utvrdi da je plagijat smatra se ništavnim, kao i ocjene, nagrade, zvanja i titule koje je lice steklo na osnovu takvog rada. Ustanova je dužna da proglasi ništavnim sve ocjene, nagrade, zvanja i titule koje je lice iz st. 1 i 2 ovog člana steklo na toj ustanovi, na osnovu takvog rada.

Saglasno članu 11 Zakona oblici plagijarizma su: direktni plagijarizam, autoplagijarizam i parafraziranje bez reference. Direktni plagijarizam (plagijat) je prepisivanje dijela teksta ili cjelokupnog teksta, metode, ideje, algoritma, slike, grafikona od drugog autora, bez navodnika i citata u procentu koji je posebnim aktom ustanove propisan kao onaj zbog koga se pokreće postupak provjere pred Etičkim odborom. Autoplagijarizam je prepisivanje sopstvenog teksta u djelovima ili u cjelosti bez navođenja originalnog izvora i predstavljanja istog kao potpuno novog djela. Parafraziranje bez reference je preuzimanje ukupnog smisla ili pojedinih ideja tuđeg teksta bez navođenja izvora.

Tužilac je svoju odbranu tokom postupka argumentovao razlozima da je dostavio izjašnjenje glavnog urednika časopisa u Bugarskoj prof. dr Danijela Vatčov koji je naveo da je greškom, odnosno izostankom komunikacije sa autorom/tužiocem (krivicom

uredništva) došao u situaciju da se vodi postupak za utvrđivanje kršenja akademskog integriteta, te da kod njega nije postojao umišljaj, već je bio u zabludi da članak nije objavljen u Bugarskoj. Kako je predmet konkretne stvari odgovornost za kršenje akademskog integriteta, u kojoj posebno dolazi do izražaja odredba člana 11 Zakona o upravnom postupku, koja proklamuje načelo utvrđivanja istine, a time obavezu razjašnjenja svih činjenica, koje same ili dovedene u vezu sa ostalim činjenicama predstavljaju činjenični osnov odluke, kao neophodnog uslova pravilne primjene materijalnog prava, obaveza je bila da se nesporno razjasne te okolnosti s obzirom na radnje stavljene tužiocu na teret, zbog čega sa naročitom pažnjom tuženi organ mora da uzme u obzir dokazne predloge stranke kako bi se otklonila bilo kakvog osnova sumnja u pogledu pravilnosti i potpunosti činjeničnog stanja. Prethodno posebno dobija na utvrđenju kod činjenice da je tužiocu na sjednici održanoj dana 25.09.2025. godine ostavljen dodatan rok za dostavljanje dokaza u prilog svojih navoda, koje je i tužilac dostavio. Ovom prilikom naročito treba istaći da je Ustavom Crne Gore u članu 32 i članu 6 Evropske konvencije zajemčeno pravo na pravično suđenje, čiji je dio i procesna ravnopravnost - pravo na jednakost oružja. Naime, princip jednakosti podrazumijeva i jednakost stranaka u postupku koji se vodi, a koji je dio šireg koncepta prava na pravično suđenje, u kontekstu člana 6 Evropske konvencije. Tumačeći pojam pravičnog suđenja, Evropski sud za ljudska prava je izričito napomenuo da je princip ravnopravnosti stranaka deo šireg koncepta pravičnog suđenja iz člana 6 stav 1 Konvencije, te da jednakost stranaka (*equality of arms – jednakost oružja*) podrazumijeva da svakoj stranci mora biti pružena razumna mogućnost da iznesu svoje argumente u predmetu, pod uslovima koji je ne dovode u značajno nepovoljniji položaj u odnosu na drugu stranu (*Kaufman protiv Belgije, broj 10938/84, Regner v. the Czech Republic [GC], stav 146 i Dombo Beheer B. V. v. Netherlands, stav 33*). Iako ne postoji detaljna definicija minimalnih zahteva u pogledu „jednakosti oružja”, jasno je da moraju postojati odgovarajuća procesna jamstva primerena prirodi predmeta, i to takva da odgovaraju onome što sam predmet znači za stranke u sporu. To može obuhvatiti sledeće mogućnosti: a) da se podnesu dokazi, b) da se ospore dokazi i c) da se predoči materijal o pitanjima koja su ključna (*H. v. Belgium, predstavka broj 8950/80*). Tuženi iako citira sadržinu tih dokaza u obrazloženju, ne daje njihovu ocjenu, već navodi uopštenu formulaciju da ne mogu uticati na drugačiju odluku pritom ne konkretizujući i ne individualizujući razloge za takav svoj zaključak u odnosu na ponuđene dokaze, zbog čega se osporena odluka nije mogla u potpunosti ispitati. Naime, saglasan je Sud sa zaključkom tuženog da opisano postupanje stavljeno tužiocu na teret nije imanentno vrijednostima, standardima, intelektualnoj odgovornosti, proklamovanim i definisanim institutom akademskom integriteta iz člana 2 Zakona o akademskom integritetu. Međutim, ukoliko izostane ocjena argumentacije i odbrane stranke, a time predloženih dokaza, sam postupak u kojem se utvrđuje postupanje stranke suprotno akademskom integritetu ne bi ostvario svoju svrhu, isti bi bio apstraktan, nedjelotvoran, apsurdan, pretvorio bi se u puki formalizam provođenjem dokaza i uzimanja izjašnjenja, bez stvarne ocjene pojedinačnih i konkretnih okolnosti slučaja.

Takođe se iz spisa predmeta utvrđuje da je tužilac istrajavao na prigovoru zastare postupka, ističući ga kako na sjednici, tako i u pisanim izjašnjenjima dostavljanim tokom postupka, crpeći prigovor iz člana 20 stav 2 Zakona o akademskom integritetu kojim je

normirano da je Etički komitet dužan da donese odluku u roku od šest mjeseci od dana podnošenja prijedloga za kršenje akademskog integriteta. Iz zapisnika sa sjednice održane dana 26.09.2025. godine utvrđuje se da je isti prigovor odbijen sa argumentacijom da tuženi organ postupa od kad je Etički odbor Univerziteta dostavio predlog tuženom. Međutim, kako je odlukom UP I broj 21-04-011/25-6401/3 od 22.10.2025. godine, tuženi javnopravni organ učinio nespornim da je zahtjev podnio NVO Centar za građansko obrazovanje, pa je tuženi morao voditi računa o tim činjenicama, zbog čega su su razlozi dati na sjednici od dana 26.09.2025. godine kontradiktorni stanju u spisima predmeta i kao takvi ne mogu upućivati na zaključak da je prigovor pravilno cijenjen.

Po ocjeni ovog Suda, činjenični i pravni opis, koji je sadržan u izreci osporene odluke UP I broj 21-04-011/25-6401/1 od 13.10.2025. godine, nije dovoljan za određenje prekršaja stavljenog tužiocu na teret, kod činjenice da kršenje akademskog integriteta plagijat – oblik autoplagijarizam, čine bitni elementi bića određene povrede i uz te bitne elemente i opšti elementi (vrijeme, mjesto, način, sredstvo) i posebni elementi (sadržani u zakonskoj odredbi u kojoj je povreda akademskog integriteta definisana). Iako bi iz razloga datih u obrazloženju i u zahtjevu proizilazilo da se radi o povredi člana 11 stav 3 Zakona o akademskom integritetu kojim je definisan autoplagijarizam kao prepisivanje sopstvenog teksta u djelovima ili u cjelosti bez navođenja originalnog izvora i predstavljanja istog kao potpuno novog djela, bez konkretizacije svih elemenata povrede u izreci odluke, ne predstavlja jasnu i određenu izreku, kao najvažniji dio svake odluke, kojom bi bila mijenjana pravna stvarnost, deklarirano postupanje stranke i eventualno proizvodila pravne posljedice, primjenjujući apstraktne pravne norme na konkretne situacije.

Uvjerljivo i dostatno obrazloženje predstavlja neophodnu zakonsku pretpostavku za provjeru činjeničnog utvrđenja i propisa putem kojih je upravna stvar riješena, a što je standard prakse Evropskog suda kod ocjene povrede člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (*Van de Hurk protiv Holandije*, 19. april 1994. godine i *Garcia Ruiz protiv Španije*, 1999-I, 31 EHRR 589.). Sud napominje da, pravo na obrazloženu odluku, koje izvire iz prava na pravično suđenje iz člana 6 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, ne odnosi se samo na sudske odluke. U predmetu *Van der Hurk protiv Holandije* (predstavka broj 16034/ 90, st. 45) ESLJP je zaključio da pojam tribunala podrazumijeva "mogućnost donošenja obavezujuće odluke koja ne može biti izmijenjena od strane nesudskog organa", a da bi bila smatrana tribunalom, institucija mora biti ovlašćena da donosi obavezujuće odluke i da je ustanovljena zakonom kao nezavisna i nepristrasna. Tako je status tribunala pripisivan institucijama koje se, tradicionalno, ne smatraju pravosudnim, poput vojnih i zatvorskih disciplinskih organa (v. *Engel i drugi protiv Holandije*, predstavke broj 5100/ 71; 5101/ 71; 5102/ 71; 5354/ 72; 5370/ 72). Potreba za postupanjem na taj način, zaštitni je mehanizam procesnih prava stranke kojim u postupku ostvaruje svoje pravo na obrazloženu odluku i stiče uvjerenje da je postupak koji je prethodio njenom donošenju bio pravičan. Dakle, tužilac saglasno članu 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, ima pravo i tuženi obavezu na obrazloženu odluku, a to znači da proces odlučivanja o pravu pojedinca nema za cilj stogi formalizam ostvaren donošenje odluke kao takve, kao posljedica

mehaničke primjene prava, već ta odluka treba da bude argumentovana i opravdana, utemeljena na sveobuhvatnoj ocjeni svih značajnih pitanja i okolnosti, čime se lišava sumnja u nedostatke utvrđenog činjeničnog stanja kao osnova primjene materijalnih propisa.

Kod prethodno iznijetog, Sud je poništio osporene upravne akte, sa nalogom da je u ponovnom postupku tuženi javnopravni organ vezan pravnim shvatanjem Upravnog suda, kao i primjedbama Suda u pogledu postupka, a saglasno odredbi člana 56 stav 2 Zakona o upravnom sporu (*"Službeni list Crne Gore"*, br. 54/16, 11/24 i 53/25).

Odluka o troškovima spora, zasnovana je na odredbi člana 152 Zakona o parničnom postupku, u vezi člana 39 Zakona o upravnom sporu, a isti se odnose na sastav tužbi i prisustvo na usmenoj raspravi u iznosu od po 350,00 € u skladu sa tarifnim brojem 6 stav 1 tačka 8 i tarifnim brojem 8 stav 1 tačka 1 Advokatske tarife (*"Sl. list CG"*, br. 132/2025 i 153/2025), shodno Tarifnom broju 7 Advokatske tarife uz uvećanje za 21 % (147, 00 €) na ime PDV-a, u skladu sa članom 5 navedene tarife.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, odlučeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 25.05.2026. godine

Zapisničarka,
Sanja Dragojević, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Vladimir Orović, s.r.

